Dosarul nr. 2-644/24
2-24034763-24-2-08072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 decembrie 2025 or. Criuleni
Judecătoria Criuleni (sediul Central),
Instanța în componență
Președintele ședinței, judecător Arapu-Bușco Alina
Grefieri Oxana Nichitin, Natalia Fendic

cu participarea în ședința de judecată a avocatului Radu Cherdivară, reprezentantului reclamantei LIȘMAN Tatiana, avocatului Fomov Nicolae, reprezentantului copârâtului Consiliul raional Dubăsari, reprezentantul copârâtului Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Constantin Elena,

a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată inițială și concretizată înaintată de Lișman Tatiana către către copîrîții Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, Consiliul raional Dubăsari, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru privind anularea ordinului de concediere, încasarea plăților salariale, încasarea prejudiciului moral , constatarea discriminării și obligarea ATAS Centru de a propune funcție corespunzător calificării

Dispozitivul pronunțat public la data de 29 decembrie 2025, cerere de apel depusă la 14 ianuarie 2026, hotărârea motivată a fost redactată la data de 13 martie 2026.

A c o n s t a t a t :

Argumentele părții reclamante:

La data de 29 martie 2024, pe rolul Judecătoriei Criuleni, sediul Central a fost înregistrată acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lișman Tatiana către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, privind anularea ordinului de concediere nr. 358-i din 29.12.2023, încasarea compensațiilor, încasarea plăților salariale în mărime de 12 salarii medii lunare ale salariatului, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea poziției solicitate prin acțiune Lișman Tatiana, invocă la data de 05.11.2007, a fost semnată Dispoziția Președintelui Raionului Dubăsari privind angajarea în cadrul Direcției asistență socială Dubăsari în calitate de asistent social cu activitatea pe teritoriul Primăriei Coșnița.

Susține că, prin Dispoziția nr. 08-i din 14 ianuarie 2015, a fost numită în funcția de Șef al Serviciului de Asistență Socială Comunitară. Ulterior, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari a dobândit personalitate juridică proprie și a fost înregistrată la evidența Agenției Servicii Publice. În baza acestei reorganizări, reclamanta a încheiat contractul individual de muncă nr. 48 din 02.03.2020 pe o perioadă nedeterminată, pentru funcția de Șef Serviciu de Asistență Socială Comunitară. Prin Acordul adițional nr. 48 din

05.03.2021, a fost transferată în funcția de Șef Serviciu Social Asistență Personală, cu salariul stabilit la 7.200 lei.

Prin Ordinul nr. 250-i din 26.10.2023 a fost notificată cu privire la lichidarea Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, iar la data de 29.12.2023, prin Ordinul nr. 358-i, a fost concediată din funcția deținută, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 88[1] din Codul muncii, care reglementează procedura de concediere în legătură cu transferarea personalului la o altă unitate.

Menționează, că din motive necunoscute nu a fost contactată și nu i s-au făcut propuneri privind continuarea activității în cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, în condițiile în care ceilalți colegi au fost transferați.

Consideră că concedierea sa este ilegală, întrucât Ordinul de concediere este întemeiat pe cerințe art. 88[1] din Codul muncii, fără a fi efectuat efectiv transferul. Temeiul legal corespunzător pentru concediere ar fi fost art. 86 alin. (2) lit. u) din Codul Muncii, care prevede transferarea salariatului la o altă unitate cu acordul salariatului și al ambilor angajatori.

În aceste circumstanțe, susține că i-a fost lezat dreptul la muncă.

Invocă faptul că, potrivit prevederilor art. 88 din Codul Muncii, a fost expres stabilită procedura de concediere, în caz de lichidare a unității, angajatorul este obligat să respecte procedura de concediere prevăzută la art. 88 alin.(1) lit. a), b), f), g) şi i). Angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) şi c)) doar cu condiţia că: a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărîre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal.

Menționează că Fondatorul şi anume Consiliul raional Dubăsari a emis Decizia nr. 4/7 din 16.11.2023 prin care a decis lichidarea Direcției că va avea loc la data de 01.01.2024. Respectiv la data preavizării o decizie privind lichidarea nu a fost luată. b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărîre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării fiecărui salariat vizat, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal.

Suplimentar indică că Ordinul de preavizare din 26.10.2023 a fost emis premergător deciziei de lichidare şi nu putea emis înainte de Decizia Consiliului Raional Dubăsari. Or procesul de lichidare a început la data de 01.01.2024, ne fiind finalizat nici până în prezent. f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă referitor la această condiție menționăm că nu au fost acordată o zi pe săptămână, fiind încălcată flagrant legislația muncii. fi g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenţiei pentru ocuparea forţei de muncă informaţiile privind persoanele ce urmează a disponibilizate. h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv.

Susține că un asemenea acord nu a fost solicitat din partea comitetului sindical. În cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiaşi an calendaristic. În termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii şi în concediul medical.

Relevă că între data de preavizare și cea de concediere au trecut 2 luni şi 3 zile, respectiv termenul de semnarea ordinului de concediere fiind depășit.

Declară că deciziile de desfacere a contractului individual de muncă generează modificări semnificative în organizarea muncii și în relațiile contractuale dintre salariat și angajator, se constată că a avut loc o încălcare a prevederilor Codului Muncii prin neinformarea salariatului cu privire la intențiile angajatorului.

Precizează că, prin Ordinul nr.358-i din 29.12.2023 nu a fost dispusă achitarea la contul reclamantei a indemnizației prevăzute. Prin acest Ordin a fost dispusă achitarea doar a indemnizației, doar prevăzute la art. 186 alin 1 lit. a) din Codul Muncii pentru 16 ani de activitate în sumă de 37523,36 lei, care nu a fost achitată nici până în prezent.

Indică că a fost stabilită necesitatea de achitare a concediilor nefolosite de 28 de zile, salariul de funcție pentru luna decembrie, premiul anual, şi alte sporuri în total 37919,12 lei care urmau a fi achitate la data concedierii, menționăm că nu a fost achitate nici până în prezent. În total la data concedierii urmau a fi achitate suma de 75442,48 lei.

Relevă că în temeiul art. 2037, alin. (1) Cod civil al RM, „*Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate*”,

Astfel, menționează că are în întreținere un copil minor și, ca urmare a situației create prin imposibilitatea exercitării profesiei pentru care și-a dedicat jumătate din viață studiilor și cercetării, a fost nevoită să apeleze la tratament psiho-emoțional.

Enunță că în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul Muncii, angajatorul este obligat să compenseze salariatului salariul neplătit în toate cazurile de privare ilegală a posibilității de a munci. Această obligație survine, în special, în situațiile de: e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora dintre ele în caz de eliberare din serviciu. În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului, a indemnizației de concediu a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestea se datorează suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, în cuantum de 0,3% din suma neachitată la termen.

Drept consecință consideră că suma neachitată la data de 29.12.2023 este de 75.442,48 lei, iar pentru fiecare zi de întârziere se calculează câte 226,33 lei.

În drept, au fost invocate prevederile art. art. 2^1, 274, 329, 330, 354 din Codul Muncii şi art. 5,7,38,166 167 din Codul de procedură civilă.

La data de 14 ianuarie 2025, prin cererea de concretizare a cerințelor din acțiunea inițială înaintată de Lişman Tatiana împotriva *copârâților* Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, Consiliul Raional Dubăsari și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, reclamanta a solicitat: anularea ordinului de concediere nr. 358-i din 29.12.2023; încasarea plăților salariale în mărime de 12 salarii medii lunare ale salariatului; încasarea prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei; constatarea discriminării; obligarea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru de a-i propune o funcție corespunzătoare calificării.

Prin această cerere de concretizare, reclamanta a precizat și detaliat obiectul și întinderea pretențiilor formulate în acțiunea inițială.

În susținerea celor solicitate, reclamanta invocă faptul că a fost discriminată prin nepropunerea sa într-o funcție în cadrul noii autorități create, în timp ce toți ceilalți colegi din Direcția asistență socială și protecția familiei Dubăsari au fost transferați în mod legal în noua autoritate administrativă subordonată Ministerului Muncii și Protecției Sociale, respectiv Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu sediul în orașul Ialoveni, cu unități administrativ-teritoriale arondate în raioanele Criuleni, Dubăsari, Ialoveni și Strășeni, cu efectivul limită stabilit la 1169 de posturi, nu a contactat-o și nu i-au fost făcute propuneri privind continuarea activității, spre deosebire de ceilalți colegi.

Totodată, menționează că, potrivit Notei informative la proiectul Hotărârii Guvernului privind constituirea, organizarea și funcționarea Agențiilor teritoriale de asistență socială, măsurile de creare a ATAS au fost urgente, fiind necesară implementarea tuturor activităților legate de angajarea și transferul personalului, a bazei materiale și asigurarea dreptului de folosință a oficiilor, până la data de 01.01.2024, pentru a nu afecta continuitatea serviciilor de asistență socială și protecția persoanelor vulnerabile.

De asemenea arată că, prin Decizia Consiliului Raional Dubăsari din 12.02.2024, Consiliul Raional a preluat obligația de plată a datoriilor rezultate din remunerarea angajaților Direcției asistență socială și protecția familiei Dubăsari, ceea ce susține pretențiile formulate.

În drept, au fost invocate prevederile art. 185 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova.

<u>Poziția procesuală a părții copârâte Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru în cadrul acțiunii inițiale și a cererii de concretizare formulate de reclamantă:</u>

La data de 17 ianuarie 2025, reprezentantul copârâtului Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Veronica Rusu a depus referință asupra acțiunii civile, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale a invocat faptul că, reclamanta, Lișman Tatiana, a fost angajată în cadrul Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, activând în funcția de Șef Serviciul Asistență Socială Comunitară, fapt confirmat prin Ordinul DASPF Dubăsari nr. 150-i din 28 septembrie 2021, prin care a fost transferată din funcția de Șef Serviciul „Asistență Personală” în funcția de Șef Serviciul „Asistență Socială Comunitară”, începând cu data de 01 octombrie 2021.Ulterior, potrivit Deciziei Consiliului Raional Dubăsari nr. 417 din 16 noiembrie 2023, privind măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 256/2023 („Restart” – reforma sistemului de asistență socială), s-a decis lichidarea Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei a Consiliului Raional Dubăsari, începând cu data de 01 ianuarie 2024, cu desfășurarea procedurii de lichidare conform legislației în vigoare. În pct. 6 din aceeași decizie, s-a menționat că șeful DASPF Dubăsari urma să preavizeze personalul cu privire la eliberarea din funcție, la data de 01 ianuarie 2024.

Subliniază că potrivit art. 88 alin. (1) lit. a) și b) din Codul muncii al Republicii Moldova, angajatorul are dreptul de a concedia salariații în legătură cu lichidarea unității doar cu condiția de a: emite un ordin, dispoziție, decizie sau hotărâre, motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal; preaviza salariații în scris, cu cel puțin două luni înainte de lichidare sau de reducerea numărului de posturi, sub semnătura sau prin altă modalitate care permite

confirmarea recepționării notificării. Iar Potrivit Ordinului DASPF Dubăsari nr. 250-i din 26 octombrie 2023, salariații au fost preavizați cu privire la eliberarea din funcție.

Relevă că reclamanta a fost notificată în scris, conform anexei nr. 2 la acest ordin, fapt confirmat prin semnătura acesteia.

Menționează că cu referire la afirmația reclamantei că nu i s-a oferit nici o propunere de funcție, explică că Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu avea obligația de a înainta propuneri de angajare tuturor angajaților unității supuse lichidării.

Iar în ceea ce privește pretinsa discriminare, invocă că conform art. 2 din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității, discriminare înseamnă orice deosebire, excludere, restricție sau preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, dacă acestea nu sunt justificate obiectiv și rezonabil. Art. 7 alin. (2) lit. a)-g) precizează că sunt considerate discriminatorii acțiunile care favorizează sau exclud anumite persoane pe baza criteriilor protejate, inclusiv refuzul neîntemeiat de promovare, admitere la cursuri de calificare profesională, remunerare inegală pentru muncă de valoare egală sau distribuirea diferențiată a sarcinilor de muncă. Totodată, art. 8 alin. (2) din Codul muncii prevede că nu constituie discriminare diferențieri determinate de cerințele specifice ale muncii, prevăzute de legislația în vigoare, sau de protecția socială și juridică sporită a persoanelor vulnerabile.

Astfel consideră că, declarațiile reclamantei privind discriminarea nu și-au găsit confirmarea în probe și, prin urmare, solicitarea acesteia privind constatarea discriminării este lipsită de temei și urmează a fi respinsă.

Totodată afirmă că cu referire la solicitarea reclamantei privind încasareal prejudiciului moral și acoperirea cheltuielilor de judecată, aceasta este considerată nefondată. Or, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu poate fi considerată responsabilă pentru eventuale daune morale sau materiale, în condițiile în care decizia de lichidare a Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari a fost luată de Consiliul Raional Dubăsari, conform legislației în vigoare.

<u>Poziția procesuală a părții copârâte Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, în cadrul acțiunii inițiale și a cererii de concretizare formulate de reclamantă:</u>

La data de 21 februarie 2025, reprezentantul Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, Consiliul raional Dubăsari, lichidator Jimbei Maria a depus referință pe marginea acțiunii civile, în care a pledat pentru respingerea acțiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată, menționând că a fost desemnată lichidator al Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei (în continuare DASPF) prin Decizia Consiliului raional nr.4/7 din 16.11.2023 „Cu privire la măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.256/2023 (reforma sistemului de asistență socială „Restart"). În competența căreia ca și lichidator a fost monitorizarea procesului de lichidare a DASPF, perfectarea și prezentarea la ASP a actelor pentru documentare a acesteia, dar nu gestionarea surselor financiare și/sau reglementarea cărorva relații, raportului de muncă ale angajaților din cadru DASPF. Conform art. 43 alin.(1), art.53 alin.(1) din Legea 436/2003 privind Administrația Publică Locală, art. 28 alin.(1) din Legea nr.397/2003 privind finanțele publice locale, prevederilor Codului Muncii al Republicii Moldova, Hotărârii Guvernului nr.568/2024 privind repartizarea unor alocații aprobate în Legea Bugetului de Stat pentru anul 2024 nr.418/2023,

aceste competențe le deține Autoritatea Publică de nivelul II și anume Consiliile raionale, Aparatul Președintelui.

Invocă că, Legea nr. 256/2023 pentru modificarea unor acte normative reforma sistemului de asistență socială „Restart" prevedea că competențele din domeniul asistenței sociale, îndeplinite anterior de către Autoritatea Publică Locală de nivelul II, să fie îndeplinite, începând cu 01.01.2024, de către Agenția Teritorială de Asistență Socială, subordonată Ministerului Muncii și Protecție Sociale.

Astfel relevă că, o parte din personalul din cadru DASPF (inclusiv, reclamanta Lișman Tatiana), care au fost în raporturi juridice cu Consiliile raionale (până la 01.01.2024) nu și-au primit pentru luna decembrie, anul 2023, totalmente salariile și/sau alte garanții sociale prevăzute de legislație.

Afirmă că, raionul Dubăsari nu a fost o excepție, care se află într-o situație financiară critică, de fapt ca și majoritatea raioanelor din țară. Or, datoriile DASPF, în sumă totală de 1 760 779,94 lei, au fost preluate de către Consiliul Raional prin Decizia nr.1/10 din 12.02.,2024 „Cu privire la preluarea de către Consiliul raional a datoriilor financiare, formate la DASFP Dubăsari".

Mai declară că, în situația creată, întru soluționarea problemei relatate, de comun cu Autoritatea executivă au fost înaintate, mai multe demersuri către organele centrale pentru acordarea suportului financiar, în scopul acoperii cheltuielilor de personal neachitate în rezultatul reformei sistemului de asistență socială „Restart".

Menționează că la solicitarea consiliilor raionale, prin Hotărârea Guvernului nr. 568/2024 privind repartizarea unor alocații aprobate în Legea Bugetului de Stat pentru anul 2024 nr. 418/2023, au fost alocate și raionului Dubăsari 979,3 mii lei, transferuri curente cu distinație generală, în scopul acoperii cheltuielilor pentru asigurarea prevederilor cadrului normativ privind salarizarea în sectorul bugetar și al acoperii parțiale a cheltuielilor de personal, ca urmare a implementării reformei sistemului de asistență socială „Restart", care, prin Decizia consiliului raional 3/23 din 20.08.2024 „Cu privire la corelarea, rectificarea. Bugetului raional" au fost direcționate conform destinației.

Astfel declară că, în luna august 2024, personalului, inclusiv celui disponibilizat, din cadrul DASPF, li s-au achitat plățile salariale și garanțiile sociale, inclusiv și Tatianei Lișman.

<u>Argumentele participanților la proces:</u>

Reprezentantul reclamantei, avocatului Radu Cherdivară, a relatat că la data de 29.12.2023, a fost concediată Lișman Tatiana din funcția deținută în temeiul art. 86 alin (1) lit. b) din Codul muncii şi cu indicarea art.88[1] Codul muncii, care stabilește procedura de concediere în legătură cu transferarea la o altă unitate.

Menționează, că procedura de lichidare a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, este generată prin faptul că Ministerului Muncii şi Protecției Sociale şi a fost creată o noua autoritatea administrativă și anume Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, cu sediul în or. Ialoveni, cu următoarele unități administrativ-teritoriale de nivelul al doilea arondate dintre care face partea și raionul Dubăsari, cu efectivul limită stabilit în număr de 1169.

Astfel, se declară că, prin Hotărârea Guvernului privind constituirea, organizarea și funcționarea Agențiilor Teritoriale de Asistență Socială, crearea ATAS era necesară, ținând

cont de urgența implementării până la 01 ianuarie 2024 a tuturor măsurilor pentru angajarea și transferul personalului. Se constată că doamna Lișman Tatiana, din motive neclare, considerate a fi de natură discriminatorie, nu a fost propusă pentru nicio funcție în cadrul noii instituții create, în pofida faptului că a activat o perioadă îndelungată, inclusiv în funcții de conducere. Se reține că ordinul de concediere, care face referire la transferul la noua autoritate administrativă, demonstrează că nu a fost efectuată etapa a doua, respectiv transferul efectiv al reclamantei în cadrul noii instituții.

Relevă că cu referire la pretențiile ce țin de achitarea compensațiilor prevăzute de art. 186 Codul muncii prevede că: *salariaților concediați în legătură cu lichidarea unității activității angajatorului persoană fizică sau cu reducerea numărului ori a statelor de personal la unitate (li se garantează:-pentru prima lună, plata unei indemnizații de eliberare din serviciu egală cu mărimea sumată a unui salariu mediu săptămânal pentru fiecare an complet lucrat la unitatea în cauză, dar nu mai mare decât șase salarii medii lunare;*

Mai indică că pentru a doua lună, plata unei indemnizații de eliberare din serviciu egală cu cuantumul salariului mediu lunar dacă persoana concediată nu a fost plasată în câmpul muncii; iar pentru a treia lună, plata unei indemnizații de eliberare din serviciu egală cu cuantumul salariului mediu lunar, dacă persoana concediată nu a fost plasată în câmpul muncii; or la lichidarea unității, prin acordul scris al părților, achitarea integrală a sumelor legate de concedierea salariatului pe toate 3 luni, la data concedierii.

Menționează, că prin ordinul nr. 358-i din 29.12.2023, nu a fost dispusă achitarea prevăzută de art. 186 Codul muncii.

Invocă faptul că, în ordin este stabilit achitarea concediului nefolosit de 28 de zile și anume salariul pe lina decembrie, premiul anual și alte sporuri în total 37919,12 lei care urmau a fi achitate la data concedierii, astfel susține că nu fost achitate nici până în prezent. Iar în total la data concedierii urmau a fi achitate suma de 75442,48 lei, conform datelor prezentate de către Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari.

Respectiv, afirmă că, făcând un calcul am dedus, că din suma neachitată la data de 29.12.2023 este echivalentă cuantumului de 75442,48 reieșind din fiecare zi de întârziere, care se calculează a câte 226,33 lei. Prin urmare, ținând cont de acele 0,3%, solicităm reieșind din calculul fiecărei zile de întârziere, care formează suma de 226,33 lei. Ceia ce ține de 12 salarii, aici luăm în considerație mărimea salariul mediu, ceia ce este rolul și obligația deținătorului și responsabilului de plăți să facă calculul respectiv. Or conform practicii judiciare, nici instanța nu are rolul de a fi contabil și nici partea reclamantă nu este obligată să concretizeze care exact este suma, or salariul mediu urmează a fi stabilit conform Hotărârii de Guvern, care stabilește salariul mediu, adică cumul salariului mediu pentru trei luni de zile, echivalată conform Hotărârii de Guvern cu privire la calcularea salariului mediu a unui salariat.

Mai invocă faptul că, ceia ce ține de locul restabilirii în mărimea de 12 salarii medii lunare, anume expres este prevăzut în Codul muncii și acest cuantum este maximal pentru locul restabilirii, poate fi stabilită o asemenea compensație.

Consideră că, prejudiciul moral în mărime de 100000 lei, precum și încasarea în mod solidar, această sumă urmează a fi achitată de către Consiliul raional Dubăsari și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, ori anume aceste autorități și anume Consiliul raional Dubăsari este succesor în drepturi și obligații ce ține de plăți. Potrivit cererii de concretizare și informației prezentate de către Agenția Servicii Publice, rezultă că prin Decizia Consiliului

Raional Dubăsari din 12.02.2024, Consiliul Raional Dubăsari a preluat obligația de plată a datoriilor rezultate din remunerarea angajaților. Iar faptul discriminării de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, prin nepropunerea unui loc de muncă, fără careva argumentări, fără careva justificări, ori toți colegii lui Lișman Tatiana s-au regăsit în ordinograma nouă, fără careva explicații reclamanta a rămas fără un loc de muncă, ceea ce denotă faptul discriminare și anume constă în criteriul politic, de aceia reclamantei nu i-a fost propusă o nouă funcție în noua autoritatea administrativă creată în pofida acelui fapt că ultima a activat o perioadă destul de îndelungată, inclusiv și în funcție de conducere în cadrul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari.

Din aceste considerente, cererea de chemare în judecată este întemeiată, iar toate solicitările formulate în aceasta sunt bine argumentate. Totodată, se atrage atenția că, potrivit prevederilor art. 89 din Codul muncii, obligația de a demonstra legalitatea acțiunilor revine angajatorului.

Susține că, Consiliul Raional Dubăsari a preluat anumite obligații, în special cele financiare, respectiv plata tuturor drepturilor salariale restante. În calitate de potențial următor angajator, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru ar fi trebuit să-i propună doamnei Tatiana Lișman o funcție vacantă corespunzătoare calificării și vechimii în muncă, însă acest lucru nu a avut loc. În această ordine de idei, menține solicitarea ca ATAS Centru să fie obligată să-i propună o funcție corespunzătoare. Din acțiunile ATAS Centru nu rezultă care sunt motivele nepropunerii unei funcții, ceea ce indică o lipsă de justificare. Aceasta este cu atât mai evidentă cu cât, potrivit Hotărârii Guvernului privind constituirea, organizarea și funcționarea Agențiilor Teritoriale de Asistență Socială, prin nota informativă aprobată în cadrul ședinței Guvernului, până la 1 ianuarie 2024 trebuia asigurată implementarea tuturor măsurilor necesare pentru angajarea și transferul personalului Direcțiilor Teritoriale, inclusiv a reclamantei.

La întrebarea instanței reprezentantul reclamantei a declarat că, prin cererea de chemare inițială și cea concretizată s-a solicitat anularea ordinului nr. 358-i din 29.12.2023 ca unul fiind ilegal. Mai mult ca atât, din informațiile deținute toți angajații din cadrul Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, au fost invitate la o ședință unde li s-a comunicat că or fi transferate la o noua autoritatea administrativă, atunci când a avut lor preavizarea, fără lichidarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, inclusiv prin faptul că prin ordin se face trimitere la art. 88^1 Codul muncii, concret indică temeiul de concedere și anume transferarea la o altă unitate.

Afirmă că reclamanta Lișman Tatiana, a fost preavizată prin ordinul 251, privind lichidare Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari. Totodată, în cadrul aceleași ședințe le-a fost comunicat că urmează să fie și transferați toți angajații Direcției. Or, conform informației de la ATAS Centru, nu este o altă persoană în cadrul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, care a avut ca funcție de conducere în cadrul Direcției și să nu se regăsească în noua autoritatea administrativă.

Relevă faptul că, funcția pe care o deținea reclamanta anterior lichidării, nu se regăsește în noua organigramă a ATAS Centru, deoarece din atribuțiile de serviciu a șefului servicii asistență personală, asistență socială, ca atribuție nu se regăsește, iar ca funcție nu contează dacă aceasta se regăsește, deoarece poate avea o funcție echivalentă cu efectivul limită stabilit în număr de 1169 de persoane, unde partea pârâtă urma să comunice această

funcție reclamantei Lișman Tatiana, iar statul de personal a fost aprobat prin Hotărârii de Guvern și este o informație care poate fi accesată.

Mai invocă că reclamanta Lișman Tatiana, nu a primit la timp drepturile salariale ce îi reveneau conform art. 186 din Codul muncii, care prevede plata salariului pentru perioada de preaviz în caz de concediere. La fel nu i-au fost achitate trei salarii, fapt care poate fi demonstrat prin lipsa sumelor respective în contul bancar al reclamantei. Obligația de a demonstra efectuarea plăților revine Consiliului raional Dubăsari sau lichidatorului, d-na Maria Jimbei. Suma de bani în mărime de 75000 lei (sumele prevăzute în ordin: acele 28 de zile de concediu neachitate și indemnizația conform art. 188 alin.(1), dar nu conform prevederilor art. 186 alin.(2 și (3), pentru a doua și a treia lună), au fost achitate la data de 30.08.2024, cu o întârziere de 7 luni de zile, însă considerăm că partea pârâtă urmează să demonstreze achitarea/neachitarea acestor sume.

Precizează că se constată că pârâtul s-a conformat doar literei art. 186 lit. a) prin ordin, însă pentru literele b) și c) referitoare la alte drepturi și certificate de la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă plățile nu au fost stabilite și nici efectuate, nici de către lichidator, nici de către Consiliul raional Dubăsari.

Susține că această întârziere și neefectuare a plăților constituie un prejudiciu material pentru reclamantă, care trebuie constatat și compensat de instanță.

Suplimentar indică că prejudiciul moral, a fost estimat la suma de 100000 lei, Această estimare se bazează pe faptele și circumstanțele reale care au determinat suferințele reclamantei în urma emiterii ordinului de concediere.

Menționează că, conform prevederilor Codului muncii, cuantumul prejudiciului moral nu poate fi mai mic decât salariul mediu lunar al unui salariat, însă stabilirea exactă a valorii rămâne în competența instanței de judecată, care va ține cont de toate circumstanțele și probele prezentate de părți.

Afirmă că reclamanta Tatiana Lișman, ca urmare a rămânerii fără un loc de muncă în perioada sărbătorilor de iarnă, având copii în întreținere, neavând o sursă de existență, i-a fost cauzată suferințe psiho-emoționale, care i-au afectat inclusiv starea de sănătate.

Declară că, reclamanta consideră că a fost discriminată și că nu i-a fost apreciată dedicarea pe o perioadă îndelungată, începând cu anul 2007, în serviciul de asistență socială din raionul Dubăsari. Aceasta a considerat situația drept o discriminare și o răfuială politică, având în vedere că, din 2015, în calitate de consilier local, nu făcea parte din coaliția de guvernare.

Relevă că în solicitările înaintate, s-a cerut și constatarea discriminării. Nu s-a depus o cerere prealabilă către Consiliul raional, conform Legii privind egalitatea de șanse și prevenirea discriminării, deoarece legea prevede două căi: adresarea directă în instanță sau la CEDO. În speță, reclamanta s-a adresat direct instanței pentru stabilirea acestui drept. Se consideră că instanța de judecată este competentă să constate existența discriminării, conform legii.

Enunță că, ultima solicitare din cererea de chemare în judecată vizează obligarea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru să propună reclamantei Tatiana Lișman o funcție în cadrul noii autorități create. Această pretenție se întemeiază pe logica Hotărârii Guvernului privind reforma “Restart” și pe faptul că ordinul de concediere face referire la art. 88^1 din Codul muncii, indicând transferul la o altă unitate ca temei. Drept urmare

Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, neavând informații despre transfer, nu putea indica funcțiile disponibile, acestea urmând să fie stabilite în cadrul noii instituții. Or, Hotărârea Guvernului prevede clar transferarea personalului până la 01 ianuarie 2024, însă ATAS Centru nu a respectat prevederile acestei Hotărâri și, prin nepropunerea unei funcții, a discriminat reclamanta.

Suplimentar, se relatează că reclamanta Leșman Tatiana s-a adresat ulterior Consiliului Raional Dubăsari, în legătură cu Decizia de lichidare a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, solicitând achitarea plăților prevăzute la art. 186 lit. b) și c.) din Codul Muncii. La data de 02.12.2024, sumele datorate erau deja certe, iar în aceeași zi a fost înaintată către Consiliul raional o cerere suplimentară, prin care reclamanta a solicitat executarea acestor plăți. La acea etapă, au fost depuse și certificatele emise de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, dintre care unul eliberat la 19.04.2024, iar cel de-al doilea în septembrie 2024, corespunzătoare perioadei respective. Documentele prezentate au fost înregistrate cu ștampilă de intrare la Consiliul raional Dubăsari, la data de 02.12.2024, înainte de concretizarea acțiunii. Cererea reprezintă o pretenție accesorie, depusă și în cadrul solicitării de completare a acțiunii inițiale. Totuși, până la momentul prezentării acțiunii în instanță, Consiliul raional Dubăsari nu a oferit niciun răspuns la cererea respectivă.

Reprezentantul copârâtului Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Elena Constantinov a susținut referința înaintată, prin care s-a expus poziția asupra cererii de chemare în judecată inițiale, precum și asupra celei concretizate de către reclamantă, solicitând respingerea acestora ca neîntemeiate, suplimentar a menționat că, nu este de competența sa și nici nu cunoaște modul în care a avut loc procesul de selectare și formulare a propunerilor de angajare de către angajator.

Precizează că, Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, potrivit căreia instituția nou creată nu a fost obligată să formuleze propuneri de angajare pentru toți foștii angajați ai entității lichidate. Invocând la art. 8 din Codul muncii, subliniază că, deși în cadrul raporturilor de muncă se aplică principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților, nu constituie discriminare stabilirea unor diferențieri, excepții sau preferințe determinate de cerințele specifice ale muncii, prevăzute de legislația în vigoare, ori de necesitatea unei protecții sociale și juridice sporite pentru anumite categorii de persoane.

Relevă că sunt considerate discriminatorii doar acțiunile săvârșite pe baza criteriilor protejate, precum plasarea unor anunțuri de angajare cu condiții care exclud sau favorizează anumite persoane, stabilirea unor criterii restrictive la accederea într-o organizație profesională sau refuzul neîntemeiat de angajare ori promovare pe baza unor criterii protejate.

Ținând cont de cele menționate, a opinat că afirmațiile privind existența unei discriminări nu și-au găsit confirmarea, iar solicitarea în acest sens este lipsită de temei.

Consideră că pretenția referitoare la încasarea prejudiciului moral și acoperirea cheltuielilor, este de asemenea, nefondată, întrucât Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu poate fi ținută responsabilă pentru eventuale daune morale sau materiale, în condițiile în care decizia de lichidare a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari a fost adoptată de Consiliul Raional Dubăsari, în conformitate cu legislația în vigoare.

La întrebarea instanței, a declarat că, odată cu lichidarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari și constituirea noii instituții Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, nu cunoaște care au fost criteriile concrete de angajare aplicate în cadrul noii entități.

Mai menționează că Agenția a înaintat propuneri de angajare anumitor specialiști, iar în cazurile în care acestea au fost acceptate, au fost emise ordine de angajare corespunzătoare.

Totodată precizează că persoanele încadrate urmau să întrunească anumite criterii prevăzute în fișele de post, în funcție de pozițiile deținute anterior sau care urmau a fi ocupate.

Relevă că, referitor la funcția deținută anterior de reclamantă Lișman Tatiana până la lichidarea Direcției, a arătat că, în cadrul noii instituții, funcții similare se regăseau, fiind necesare studii de licență în domeniul asistenței sociale sau în alte domenii conexe, precum juridic ori pedagogic, precum și un anumit stagiu de muncă. În acest sens, a menționat că fișa postului poate fi prezentată instanței, dacă va fi necesar.

Totodată, a declarat că reclamanta Lișman Tatiana s-ar fi putut încadra în unele dintre cele aproximativ 500 de funcții aprobate prin Hotărâre de Guvern, inclusiv în funcții precum asistent personal, pentru care nu sunt necesare studii superioare sau lucrător social. Astfel, *pentru funcția de asistent social comunitar sunt necesare studii superioare în domeniu, conform cerințelor actuale.*

Explică că anterior, pentru funcția de asistent social comunitar, era de dorit deținerea studiilor superioare, însă acestea nu erau obligatorii, decizia fiind luată inclusiv în baza interviului și a stagiului de muncă. În prezent, însă, se solicită în mod expres deținerea studiilor superioare.

Mai menționează că anterior Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari avea aproximativ 110 angajați, dintre care în noua instituție au fost transferați peste 90 de angajați. Au existat persoane care nu și-au regăsit funcțiile în noua structură, precum și persoane aflate în concediu de maternitate, ale căror funcții au fost lichidate sau care nu au putut reveni în activitate.

Relevă că reclamanta Lișman Tatiana a depus cerere de angajare de două ori, ulterior lichidării și concedierii sale, în cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru. Prima cerere a vizat funcția de asistent social comunitar în localitatea Coșnița. S-a menționat că pentru această funcție fusese deja depusă o cerere anterior celei înaintate de reclamant, iar persoana care a depus prima cererea a fost ulterior angajată. Ulterior, Lișman Tatiana a depus cerere pentru funcția de specialist în protecția drepturilor copilului pentru platoul Coșnița, unde exista o funcție vacantă, respectiv pentru ocuparea acestei funcții a fost organizat concurs, în conformitate cu procedura legală. Comisia de concurs a fost constituită din specialiști ai Agenției, precum și reprezentanți ai Ministerului de resort. În urma evaluării dosarului și a probelor de concurs, s-a constatat că reclamanta nu întrunește condiția privind studiile necesare pentru ocuparea funcției respective, motiv pentru care i-a fost refuzată angajarea.

Menționează că Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru acoperă mai multe unități administrativ-teritoriale, respectiv nu cunoaște dacă reclamanta Lișman Tatiana a depus cereri pentru alte funcții vacante existente în alte teritorii (Criuleni, Strășeni sau Ialoveni), presupunând că aceasta nu a făcut demersuri în acest sens, posibil din

considerentul că nu ar fi solicitat ocuparea unei funcții într-o altă localitate, chiar dacă ar fi existat posturi vacante de asistent social comunitar sau lucrător social.

Reprezentantului copârâtului Consiliu raionului Dubăsari, avocatului Nicolae Fomov a opinat, asupra cererii de chemare în judecată inițiale și cea concretizată, solicitând respingerea ca neîntemeiată.

Subliniază că, potrivit Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari cu IDNO 1015601000020 a fost lichidată prin Decizia Consiliului raional Dubăsari nr.4/7 din 16.11.2023 începând cu data de 01 ianuarie 2024. Respectiv pretențiile înaintate în privința DASPF Dubăsari nu pot fi satisfăcute deoarece persoană juridică nu mai exista.

Astfel, relevă că asupra pretențiilor către Consiliul raional Dubăsari menționează că, reclamanta își înaintează pretenții conform prevederile art. 186, art. 330 din Codul Muncii, din normele precitate se desprinde ideea că salariatul poate înainta angajatorului pretenții pecuniare în legătură cu eliberarea nelegitimă din funcție.

Reiterează că Consiliul raional Dubăsari nu are statut de angajator în raport cu reclamanta, în comparație cu DASPF Dubăsari în cadru căreia și activa reclamanta, însă care a fost lichidată.

Invocă faptul că, *după deschiderea procedurii de lichidare a unei persoane juridice nu se pot „adăuga", creanțe noi, acestea interdicții apare din data care se inițiază lichidarea persoanei juridice*.

Menționează că, prin Decizia nr.1/10 din 12.02.2024 de către consiliul raional Dubăsari s-au preluat datoriile financiare, formate de DASPF Dubăsari în sumă de: datorii debitare -200,00 lei, datorii creditare -1 760 779,94 lei, din care 1 742 333,72 lei cu titlu de remunerarea muncii, îndemnizații la încetarea raporturilor de muncă, contribuții de asigurare socială.

Susține că, pretențiile înaintate nu pot fi admise din considerentul că în actul prin care datoriile respective au fost consemnate și anume Decizia nr.1/10 din 12.02.2024, astfel de pretenții, încasarea compensației prevăzute de art. 186, 330 Cod Civil în mărime de 12 salarii medii lunar în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral nu se regăsesc, or fondatorul reiese doar din actul respectiv, care evidențiază că nu a fost contestat și este valabil în redacția aceasta.

Mai indică că, față de reclamantă, în temeiul ordinului de concediere nr.358-i din 29.12.2023 emis de angajator DASPF Dubăsari *s-a dispus plata indemnizației pentru 16 ani compleți de activitate, fiind respectată prevederile art.186 alin.(1) lit. a) din Codul Muncii, care se achită necondiționat pentru prima lună, plata unei indemnizației de eliberare din serviciu*.

Afirmă faptul că, plata indemnizației pentru a doua lună și a treia lună ulterior eliberării- egală cu cuantumul salariului mediu lunar se acordă doar dacă persona concediată nu a fost plasată în cîmpul muncii.

Declară că, neangajarea reclamantei în câmpul muncii a fost un eveniment producerea căruia nu putea fi anticipată, această plată nu putea fi admisă și respectiv inclusă în Decizia nr. 1/10 din 12.02.2024.

Suplimentar menționează, prevederile art. 186 lit.d) Cod civil, care prevede că la lichidarea unității, prin acordul scris al părților, achitarea integrală a sumelor legate de concedierea salariatului pe toate 3 luni, la data concedierii, astfel de acord nu există, prin

urmare datoriile formate cu ocazia lichidării DASPF Dubăsari urmează a fi privite exclusiv prin Decizia nr.1/10 din 12.02.2024.

Indică că, solicitarea privind anularea ordinului 385-i este una neîntemeiată și nu poate fi admisă, or reclamanta în esență solicită pretenții suplimentare de ordin pecuniar, în legătură cu concedierea, drept consecință, anularea acestuia ordin va fi temei de întoarcerea a plăților primite.

Relevă că solicitarea privind plata a 12 salarii medii în locul restabilii în funcții vădit abuzivă, or persoană juridică în cadrul căreia a fost angajată reclamanta a fost lichidată, prin urmare reclamanta nu poate pretinde satisfacerea unui drept la care nu poate pretinde, adică restabilirea la locul de muncă, în consecință nu poate opta, în temeiul art. 90 alin.(4) Codul muncii, pentru înlocuirea efectelor admiterii acțiunii, inclusiv prisma faptului că Consiliul raional Dubăsari nu este angajatorul reclamantei.

Reține că pretenția privind repararea în mod solidar a prejudiciului moral, în cuantum de 100 000 lei, este vădit neîntemeiată, având în vedere caracterul neclar și generic al pretențiilor invocate. Se constată că nu este determinat în mod concret în ce constă prejudiciul moral pretins, respectiv dacă acesta derivă din concediere, din neplata indemnizației pentru a doua și a treia lună sau din pretinsa discriminare. Or, în lipsa unei delimitări clare a temeiului de fapt și de drept, precum și a probelor care să confirme existența și întinderea prejudiciului, solicitările formulate au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin argumente și dovezi pertinente.

Subliniază că reținerea plății compensațiilor, odată cu lichidarea unității, precum și însăși necesitatea achitării acestora au survenit ca urmare a adoptării Legea nr. 256/2023 privind modificarea unor acte normative (reforma sistemului de asistență socială „Restart"). Drept urmare și consecințele acestei reforme au fost suportate de autoritățile centrale.

Relevă că, la data de 20 august 2024 de Consiliul raional Dubăsari a fost emisă Decizia nr.3/23 cu privire la corelarea, rectificarea bugetului raional, care a fost adoptată în vederea punerii în aplicare a Legii nr. 205/25.07.2024 pentru modificarea Legii Bugetului de Stat pentru anul 2024 nr.418/2023 și a Legii nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Respectiv prin pct.3 din Decizia nr.3/23 prevede că capitolul „alte transferuri curente primite cu destinație generală între bugetul de stat și bugetul local de nivelul II" se majorează cu 979,3 mii lei în scopul acoperii parțiale a cheltuielilor de personal, ca urmare a implementării reformei sistemului de asistență socială „Restart".

Drept urmare afirmă că, orice reținere nu se datorează inacțiunii Consiliului raional Dubăsari, în calitate de fondator, dar acțiunilor întârziate ale Autorităților Centrale, pentru care copârâtul Consiliul raional Dubăsari nu este responsabil.

Aprecierea instanței:

Audiind părțile, studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă examinată.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru

soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

La examinarea acestei cauze, instanţa poate constata următoarele circumstanţe de fapt că prin acțiunea inițială partea reclamantă Lișman Tatiana a îndreptat-o împotriva pîrîtului Direcția asistență socială și protecție a familiei Dubăsari.

Ulterior, în cadrul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, în adresa instanței a parvenit cererea din partea reclamantei prin care ultima solicită a fi atras în calitate de copîrît Consiliul raional Dubăsari, care a fost atras în proces prin încheierea protocolară din 07 noiembrie 2024.

Ulterior în data de 14 ianuarie 2025, partea reclamantă şi completata acțiunea, prin care și-a concretizat și cercul părților față de care o îndreaptă.

Respectiv, în calitate de copîrîți fiind indicați Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, Consiliul raional Dubăsari și Agenția teritorială de Asistență Socială Centru.

De aici, se desprinde că reclamanta prin completarea acțiunii și-a modificat cerul participanților la proces și respectiv nu a identificat partea pîrîtă, față de care a îndreptat-o, menționînd doar copîrîții.

Procesul civil este o activitate care începe cu cererea de chemare în judecată prin care este sesizată instanța și se încheie cu executarea hotărârii pe care instanța o pronunță. Procesul civil implică o persoană care investește instanța cu o cerere și care susține că un drept pe care îl susține a fost încălcat sau contestat și o persoană care se face vinovată de încălcare sau contestare.

Procesul civil presupune o persoană care învesteşte instanţa cu o cerere şi care pretinde că i-ar fi fost încălcat ori contestat un drept pe care îl afirmă, şi o persoană care s-ar face vinovată de încălcare ori contestare

În orice cauză civilă examinată de către instanţa de judecată, în ordinea procedurii contencioase, există numai două părţi: reclamantul şi pîrîtul.

Reclamantul este presupusul subiect al raportului material litigios, dreptul sau interesul legitim al căruia se susţine că este încălcat sau contestat şi, prin urmare, se solicită apărarea sau recunoaşterea lui în instanţa de judecată

Pîrîtul este presupusul subiect al raportului material litigios, împotriva căruia se porneşte procesul civil în instanţă de judecată, ca fiind prezumat că ar fi încălcat sau contestat dreptul reclamantului.

O particularitate specifică, care evidenţiază părţile, constă în existenţa conflictului de drept între reclamant şi pîrît. Semnul esenţial care caracterizează părţile constă în aceea că ele sunt subiecţi prezumaţi ai raportului juridic material litigios şi, în consecinţă – presupuşii titulari ai drepturilor, libertăţilor sau intereselor legitime.

În acest sens, în cazut în care persoana sesizează că i-au fost lezate drepturile sale, acesta trebuie să se adreseze în instanţele competente pentru a stabili faptul încălcării, persoana care se face vinovată şi răspunzătoare de faptul respectiv, precum şi pentru a restabili dreptul încălcat.

Anume părţile – reclamantul şi pîrîtul sunt actorii principali ai unui proces civil deoarece, în baza principiului disponibilităţii, instanţa de judecată nu se poate investi cu o cuază civilă adică nu poate porni din oficiu un proces civil.

Faptul că reclamantul a înaintat anumite pretenţii faţă de pîrît nu presupune că pretenţiile respective sunt întemeiate sau că anume pîrîtul este persoana răspunzătoare de încălcările care le incumbă reclamantul. În temeiul principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor, pîrîtul are la îndemînă toate instrumentele pentru a combate pretenţiile reclamantului şi pentru a demonstra că acestea sunt neîntemeiate, total sau parţial, în funcţie de circumstanţele fiecărui caz în parte.

Pentru ca un subiect de drept să dobîndească calitatea de parte în proces, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiţii şi anume facem referire la: capacitate procesuală; calitate procesuală; justificarea unui interes.

Calitatea procesuală reprezintă identitatea între persoana reclamantului şi persoana care este titularul dreptului subiectiv dedus judecăţii, numită şi calitate procesuală activă, respectiv identitatea între persoana pîrîtului şi cel obligat în cadrul raportului material - calitate procesuală pasivă.

Părţile trebuie să-şi legitimeze dreptul lor de a sta în instanţă. Obligaţia de legitimare a calităţii procesuale revine reclamantului, care trebuie să îşi justifice atît calitatea sa procesuală activă, cît şi calitatea procesuală pasivă a celui chemat în instanţă.

Calitatea cerută pentru a putea exercita o acţiune în justiţie trebuie să corespundă cu cea de titular al dreptului care se află în discuţie, deoarece acţiunea are ca obiect protecţia dreptului subiectiv. Calitatea procesuală se poate transmite pe parcursul derulării procesului civil, în cazurile în care este posibilă succesiunea în drepturi procedurale.

În atare circumstanțe prin acțiunea care partea și-a concretizat-o, instanța atestă că lipsește pîrîtul față de care partea reclamantă și-a înaintat cerințele, desi instanța a atras atenția în cadrul dezbaterilor judiciare, reprezentantului părții reclamante.

Respectiv, din acțiunea completată partea din solicitările înaintate solicită încasarea de la Consiliul raional Criuleni a compensațiilor prevăzute de art.186 Codul muncii, precum și compensarea întârzierii conform art.330 din Codul muncii, în locul restabilirii la locul de muncă solicită compensația în mărime de 12 salarii medii lunare, încasarea prejudiciului moral în mod solidar fără a specifica de la care pîrît sau coporît o solicită, precum și a cheltuielilor judiciare.

În atare circumstanțe, instanța din oficiu poate înștiința coreclamanții sau copîrîții de a interveni în proces, ori fiecare copîrît participă în proces în mod independent față de ceilalţi coparticipanţi, dar nicidecum nu poate indica pîrîtul corespunzător față de care partea reclamantă își îndreaptă acțiunea, acest rol îl are reclamantul.

Prin urmare, instanța atestă faptul că prin acțiunea completată partea și-a îndreptat pretențiile față de copîrîți, fără a fi identificat pîrîtul corespunzător, care ar fi presupusul subiect al raportului material litigios, împotriva căruia se porneşte procesul civil în instanţă de judecată, ca fiind prezumat că ar fi încălcat dreptul reclamantului Lișman Tatiana.

Din această primă poziție acțiunea inițiată de Lișman Tatiana urmând a fi respinsă, pe motiv că nu a identificat pîrîtul, dar a formulat pretențiile îndreptate către copîrîți.

Un alt aspect pe care urmează al evidența este faptul că compensațiile prevăzute de art. 186, 330, 90 alin. (2) Codul muncii urmează a fi reparate de către angajatorul salariatului, dar nicidecum de către Consiliul raional Dubăsari, ori în cazul din speță se atestă că copîrîtul

în cauză nu a fost angajatorul reclamantei, acesta fost desemnat lichidator a persoanei juridice și fondator al acestei instituții (DASPF Dubăsari) care poate răspunde doar pentru obligațiile instituției publice în măsura în care patrimoniul acesteia nu este suficient pentru stingerea lor.

Referitor la cerințele invocate în care partea solicită încasarea prejudiciului moral, în mod solidar nu și-a concretizat față de care parte și le îndreaptă și de la cine el urmează a fi încasate solidar, în ce constă prejudiciul moral pretins, respectiv dacă acesta derivă din concediere, din neplata indemnizației pentru a doua și a treia lună sau din pretinsa discriminare. Or, în lipsa unei delimitări clare a temeiului de fapt și de drept, precum și a probelor care să confirme existența și întinderea prejudiciului, solicitările formulate au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin argumente și dovezi pertinente.

Aceleași statuări se rezumă și în partea încasării cheltuielilor de judecată care s-au solicitat a fi încasate solidar.

Nu în ultimul rând urmează a se enunța că procedura de concediere a lui Lișman Tatiana a fost prevăzută de *Legea nr. 256 din 17 august 2023 pentru modificarea unor acte normative (reforma sistemului de asistență socială „Restart”)*.

Reforma sistemului de asistență socială, a presupus mai multe acțiuni menite să genereze efecte pozitive: crearea sistemului de asistență socială deconcentrat prin crearea Agențiilor Teritoriale de Asistență Socială; îmbunătățirea mecanismului de finanțare a asistenței sociale și redefinirea rolului; revizuirea clasificării serviciilor sociale și îmbunătățirea managementul calității; majorarea claselor de salarizare și implementarea unui cadru de management al performanței; digitalizarea sistemului de asistență socială.

Încât, Parlamentul a adoptat Legea pentru modificarea unor acte normative (reforma sistemului de asistență socială „Restart”, în care s-a prevăzut la art. XIX. – (4) *Funcționarii publici din cadrul structurilor teritoriale de asistență socială pot fi încadrați, prin transfer, în funcțiile publice vacante din cadrul agențiilor teritoriale de asistență socială***,** cu respectarea prevederilor art. 48 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Transferul se dispune de către directorul agenției teritoriale de asistență socială, cu acordul scris al funcționarului public transferat.

(5) Prin derogare de la prevederile art.29, 31 și 32 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, persoanele care sunt angajate în cadrul structurilor teritoriale de asistență socială din subordinea consiliilor raionale/Consiliului municipal Bălți în bază de contract individual de muncă și ale căror activități au fost stabilite și avizate *ca funcții publice în cadrul agențiilor teritoriale de asistență socială, în condițiile art. 67 din legea indicată*, pot fi numite în funcțiile publice respective cu respectarea condițiilor stabilite la art. 27 din aceeași lege, fără perioadă de probă pentru funcționarul public debutant, cu depunerea jurământului funcționarului public în termen de 10 zile de la numirea în funcție.

(6) Conducătorii structurilor teritoriale de asistență socială din subordinea consiliilor raionale/Consiliului municipal Bălți vor asigura preavizarea funcționarilor publici și a salariaților, conform cerințelor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și, respectiv, ale Codului muncii, privind lichidarea unității la data de 1 ianuarie 2024.

(7) Consiliile raionale/Consiliul municipal Bălți: a) vor asigura preavizarea conducătorilor structurilor teritoriale de asistență socială din subordine, conform cerințelor

Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, privind lichidarea unității la data de 1 ianuarie 2024;

b) începând cu 1 ianuarie 2024, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2024, vor asigura lichidarea structurilor teritoriale de asistență socială din subordine.

Acest act a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2024, cu excepția prevederilor care stabilesc temeiul pentru constituirea agențiilor teritoriale de asistență socială și care au intrat în vigoare la 1 octombrie 2023. De la această dată sau creat trei structuri administrative noi: Agenția pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă; Agenția teritorială de asistență socială și Structura teritorială de asistență socială.

Legea adoptată a exclus domeniul Asistentei sociale din competentele autorităților administrației publice locale de nivelul al doilea.

Astfel, la art.4 alin.(2) din Legea nr.435/2006 privind descentralizarea administrativă, care descrie domeniile proprii de activitate ale APL de nivelul al doilea, au fost excluse atribuțiile legate de domeniul asistenței sociale. La fel, au fost excluse și atribuțiile consiliilor raionale și a președinților de raioame din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, precum și în toate legile sectoriale de bază din domeniul asistenței sociale.

Din actele cauzei se atestă că Lișman Tatiana a încheiat contractul individual de muncă cu Direcția asitență socială și protecție a familii Dubăsari în data de 02.03.2020, fiind încadrată ca șef serviciu de asistență social comunitară. Prin acordul adițional la contractual individual de muncă în data de 05 martie 2021, Lișman Tatiana a fost transferată de la funcția de Șef service asistență socială comunitară, la funcția de șef serviciu social „Asistență personală" din data de 05.03.2021.

În aspectul dat a fost emis ordinul nr.150-I din 28 septembrie 2021, prin care Lișman Tatiana, a fost transferată din funcția de șef, serviciu social „Asistența personală" în funcție de Șef, serviciul asistență asistență social comunitară, Direcția asistență socială și protecția familiei, începând cu data de 01.10.2021, de unde se desprinde că funcția deținută nu este una publică.

Prin ordinal nr.250-I din 26 octombrie 2023 s-a dispus în conformitate cu prevederile art. 81,86 alin. (1) lit.b), 88, 186 alin. (a) ale Codul muncii preavizarea salariaților DASPF Dubăsari, despre eliberarea din funcție, în legătură cu lichidarea unității, începînd cu 01.01.2024., cu aducerea la cunoștință a ordinului. F.d.19. În data de 26.10.2023, Lișman Tatiana a fost preavizată asupra ordinului f.d.20.

Prin decizia nr.4/7 din 16.11.2023 adoptată de Consiliul raional Criuleni s-a adoptat decizia de lichidare (dizolvare) a Direcției asistență socială și protecție a familiei a Consiliului raional Dubăsari, la data de 01 ianuarie 2024, cu desfășurarea procedurii de lichidare. Dna Maria Jimbei, a fost desemnată în calitate de lichidator al Direcției asistență social și protecția familiei.

S-a pus în sarcina contabilității direcției de a estima și a pregăti o carstificare a resurselor financiare necesare pentru achitarea indemnizațiilor, compensarea concediilor nefolosite și a altor plăți, garanții ale salariaților, fiind propuse Consiliului raional Dubăsari pentru a fi incluse în proiectul bugetului raional pentru anul 2024. F.d.11.

Prin ordinal nr.358-I din 29 decembrie 2023, în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit.b), 88/1, 119 și 186 alin. (1) din Codul muncii, s-a dispus concedierea lui Lișman Tatiana din data de 29.12.2023 din funcția de Șef, serviciu asistență social comunitară cu punerea în sarcina contabilității de a achita indemnizația pentru 16 ani complete, compensații pentru

concediu de odihnă anual nefolosit de 28 de zile calendaristice (pentru perioada de activitate 02.06.2021-01.06.2022), 28 de zile calendaristice (pentru perioada de activitate 02.06.2022-01.06.2023), 16 zile calendaristice (pentru perioada de activitate 02.06.2023-29.12.2023), precum și achitarea drepturilor salariale ce se cuvin conform legislației, ordin care i-a fost adus la cunoștință reclamantei și acesta nu a fost anulat. F.d.10 verso.

Contabilitatea DASPF Dubăsari a eliberat calculul indemnizației de eliberare din serviciu f.d.17 din care se deduce că indemnizația de eliberare din serviciu constituie suma de 37523,36 lei.

Prin decizia Consiliului raional Criuleni nr.1/10 din 12.02.2024, au fost preluate datoriile de către Consiliul raional Dubăsari în sumă de 200 lei cu titlu de datorii debitate și suma de 1760779,94 lei datorii creditate ale Direcției asistență social și protecție a familiei Dubăsari formate la data de 31.12.2023, conform anexei.f.d.107-108.

Prin cererea lichidatorului, Maria Jimbei, ultima a solicitat trecerea soldurilor formate în fișa contului curent, generalizat la Direcția social și protecția familiei către Consiliul raional Dubăsari, în legătură cu lichidarea Direcției nominalizate și predarea datorilor debitate și creditate ale acesteia de către Consiliul raional Dubăsari. F.d.119-128.

Prin decizia Consiliul raional Dubăsari nr.3/23 din 20.08.2023 a fost dispusă corectarea, rectificarea bugetului raional pentru anul 2024, în scopul acoperirii materiale a cheltuielilor de personal, ca urmare a implementării reformei sistemului de asistență socială „Restart". F.d.109-116, iar ca urmare în data de 29.08.2024 a fost efectuată plata indemnizațiilor, fiind alimentat cardul lui Lișman Tatiana cu suma de 30.048,71 lei și cu suma de 29986, 44 lei, total cu suma de 60036 de lei.

Odată ce Parlamentul a adoptat Legea nr.256 pentru modificarea unor acte normative, denumită „Reforma sistemului de asistență socială „Restart". Potrivit *art. XIX alin. (7) din această lege*, DGASPF Dubăsari urma *a fi lichidată* începând cu 1 ianuarie 2024.

Conform *art. XIX alin. (6) din Legea nr. 256/2023*, salariații structurilor teritoriale de asistență socială trebuiau concediați conform procedurii privind lichidarea unității la data de 1 ianuarie 2024.

Instanța de judecată întrevede din acțiunea cu care a fost sesizată că reclamanta nu a fost de acord cu modalitatea de concediere aleasă de Parlament în cadrul reformei de mai sus, dar instanța nu are competența de a analiza oportunitatea adoptării unei legi sau a unei decizii de politică publică. Instanțele nu pot soluționa chestiuni politice, iar Parlamentul sau Guvernul au dreptul de a lua măsuri în funcție de scopurile și prioritățile sale politice în conformitatea cu prevederile legii și ale Constituției, expunere statuate și în Hotărîrea Curții Constituționale nr. 12 din 7 mai 2020, para. 69.

Pe baza acestor dispoziții legale, instanța de judecată notează că reclamanta nu a putut convinge că încetarea raporturilor de muncă a avut loc în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal. Dimpotrivă, Legea nr. 256 din 17 august 2023 prevede expres că lichidarea DASPF Dubăsari. Mai mult, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu este succesorul entităților lichidate, având atribuții și competențe legale distincte.

Este adevărat că, în procedura de lichidare a unității, DASPT Dubăsari avea obligația de a respecta art. 88 alin. (1) lit. i) din Codul muncii. În special, reclamanta a subliniat că eliberarea ei din funcție a avut loc în absența acordului organului sindical. Totuși, instanța notează că art. 88 alin. (1) lit. i) din Codul muncii a fost abrogat prin Legea nr. 85 din 24 mai 2018. Cu alte cuvinte, partea a putut concedia reclamanta fără a informa organele sindicale.

Pe baza celor prezentate, instanța de judecată consideră că DGASPF Dubăsari a respectat cerințele legii pentru concedierea reclamantei conform art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, existența unui scop legitim urmărit.

Merită a se reține în speță și faptul că respectarea legilor este obligatorie, iar încălcarea acestei obligații constituționale atrage afectarea principiului statului de drept.

Reclamanta nu a contestat constituționalitatea *Legii nr. 256/2023*, în special *art. XIX alin. (6) și (7) din această lege.* Reclamanta, reprezentată de avocat ales, nu a ridicat excepția de neconstituționalitate prevăzută de legea procedural, pe cînd Nota informativă a Legii nr. 256/2023 indică că: „Proiectul de lege este elaborat pentru asigurarea punerii în aplicare a acțiunii 13.30 din Capitolul 13 din Planul de acțiuni al Guvernului pentru anul 2023, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.90/2023 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, art. 108 - 111, art. 238), care prevede reforma Structurilor Teritoriale Asistență Socială, inclusiv finanțarea serviciilor sociale din bugetul de stat. Implementarea programului de activitate al Guvernului reprezintă *un scop legitim,* în sensul art. 54 alin. (2) din Constituție (*vezi* HCC nr. 35 din 9 noiembrie 2021, para. 179).

Din această perspectivă, concedierea reclamantei a fost o măsură potrivită pentru atingerea scopului legitim urmărit și a răspuns la nevoia de a reforma sistemul de asistență socială. Mai mult, aceasta nu a contestat motivele care au stat la baza adoptării Legii nr. 256/2023. Rezultă că ingerință în dreptul la muncă al reclamantei nu este una disproporționată.

Drept consecință, instanța de judecată nu are niciun motiv de a anula ordinul nr. 358-I din 29.12.2023.

De asemenea, în partea dată partea reclamantă nu a menționat că angajatorul nu a r fi respectat procedura de concediere în caz de lichidare a unității prevăzută de art.88 alin. (1) lit. a), b), f), g) și i) din Codul muncii.

Ori din acțiunea formulate reclamanta face trimitere că în ordinul de concediere s-a făcut trimitere la normele prevăzute de art.88/1 din Codul muncii „ Procedura de concediere în legătură cu transferarea la o altă unitate”.

În partea dată instanța va reitera că reclamanta a fost angajată în funcția de Șef serviciu asistență socială comunitară, care potrivit nomencaltorului nu făcea parte din nomenclatorul funcțiilor publice.

De asemenea, cum s-a statuat supra la art.**XIX alin.** (4) *Funcționarii publici din cadrul structurilor teritoriale de asistență socială pot fi încadrați, prin transfer, în funcțiile publice vacante din cadrul agențiilor teritoriale de asistență socială***,** cu respectarea prevederilor art. 48 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Transferul se dispune de către directorul agenției teritoriale de asistență socială, cu acordul scris al funcționarului public transferat. Respectiv avînd în vedere că funcția deținută de Lișman Tatiana, nu face parte din nomenclatorul funcției publice, respectiv aceasta nu putea fi încadrată prin transfer în funcțiile publice vacante din cadrul agențiilor teritoriale de asistență socială.

În plus, din explicațiile date de reprezentantul copîrîtului Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, funcția deținută de reclamantă pînă la lichidarea Direcției, nu era necesar ca persoană să dețină studii de licență, însă după reformă aceasta a devenit obligatorie, fiind necesare studii de licență în domeniul asistenței sociale sau în alte domenii conexe, precum juridic ori pedagogic, precum și un anumit stagiu de muncă.

Deci la moment pentru funcția de asistent social comunitar sunt necesare studii superioare în domeniu, conform cerințelor actuale, ceea ce a și limitat partea reclamantă de a beneficia de acest transfer, ori se constată cu ultima nu dispune de asemenea studii superioare, din care motiv instanța urmând a respinge și capătul de cerințe ce ține de aspectul descriminării.

Ce ține de afirmația că ordinul de preavizare a fost emis premărgător deciziei de lichidare și nu putea fi emis înainte de decizia Consiliului raional Dubăsari, instanța atestă că conform legii adoptate, s-a prevăzut că salariații structurilor teritoriale de asistență socială trebuiau concediați conform procedurii privind lichidarea unității la data de 1 ianuarie 2024, prin urmare termenul de 2 luni de preavizare a fost respectat.

În substratul factologic expus, instanța va mai atrage atenția că după lichidarea DASPF Dubăsari -Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu este succesorul entității lichidate, având atribuții și competențe legale distincte, iar reclamanta din statuările reprezentantului Constantinov Elena, au adus la cunoștință instanței că *Lișman Tatiana a depus cerere de angajare de două ori, ulterior lichidării și concedierii sale, în cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru. Prima cerere a vizat funcția de asistent social comunitar în localitatea Coșnița. S-a menționat că pentru această funcție fusese deja depusă o cerere anterior celei înaintate de reclamant, iar persoana care a depus prima cererea a fost ulterior angajată. Ulterior, Lișman Tatiana a depus cerere pentru funcția de specialist în protecția drepturilor copilului pentru platoul Coșnița, unde exista o funcție vacantă, respectiv pentru ocuparea acestei funcții a fost organizat concurs, în conformitate cu procedura legală. Comisia de concurs a fost constituită din specialiști ai Agenției, precum și reprezentanți ai Ministerului de resort. În urma evaluării dosarului și a probelor de concurs, s-a constatat că reclamanta nu întrunește condiția privind studiile necesare pentru ocuparea funcției respective, motiv pentru care i-a fost refuzată angajarea*.

Pentru alte localități decît Coșnița, r-nul Dubăsari, Lișman Tatiana nu a optat.

Este irelevantă și cerința reclamantei de a fi solicitată plata a 12 salarii medii în locul restabilirii în funcție, odată ce persoana juridică în cadrul căreia a fost angajată reclamanta a fost lichidată, și respectiv partea nu poate pretinde de a fi restabilită în funcția deținută anterior și ca consecință opta de prestații în temeiul art. 90 alin. (4) din Codul muncii.

Astfel, fiind irelevante argumentele reprezentantului reclamantei că instituția nou creată urmează a fi obligată să-i propună o funcție, odată ce aceasta este o instituție nouă, iar partea reclamantă a depus de două ori cereri la concurs pentru funcțiile vacante, și a fost respinsă pe motiv că pentru o funcție o altă parte prima a depus cerere, iar pentru a doua funcție că nu a întrunit cerințele. Se atestă, și faptul că partea reclamantă pentru funcțiile vacante în alte localități nu optează, decât cele ce sunt vacante în localitatea Coșnița.

Cu trimitere la solicitările invocate de reclamantă în care solicită plata indemnizației pentru a doua și a treia lună ulterior eliberării, instanța va atesta că prin decizia Consiliului raional nr.1/10 din 12.02.2024, au fost preluate datoriile financiare, formate de DASP Dubăsari dintre care 1 742 333, 72 de lei cu titlu de remunerare a muncii, indemnizații la încetarea raporturilor de muncă. Fondatorul instituției publice este responsabil pentru obligațiile financiare ale instituției publice, în măsura în care patrimoniul acesteia nu este suficient pentru stingerea lor, persoana juridică la momentul lichidării nu dispunea de suficiente resurse. Încât au fost preluate aceste datorii în baza deciziei adoptate supra, și ulterior plata pentru a doua și a treia lună excedă suma inclusă în datoria preluată.

Mai mult, la caz fiind aplicabile prevederile art. 186 alin. (1) lit.d) din Codul muncii, care prevede că la lichidarea unității, prin acordul scris al părţilor, achitarea integrală a sumelor legate de concedierea salariatului pe toate 3 luni, la data concedierii, un asemenea acord lipsește în speță, și respectiv la caz datoriile formate în urma lichidării DASPF rezultă exclusiv din decizia Consiliului raional nr.1/10 din 12.02.2024, în urma căreia au fost corelat și rectificat bugetul pentru a putea fi achitate părților, de care a beneficiat și partea reclamantă.

Având în vedere cele menționate, instanța de judecată constată că procedura de concediere a reclamantei a respectat procedura legală, fiind o măsură potrivită pentru atingerea scopului legitim urmărit și a răspuns la nevoia de a reforma sistemul de asistență socială. Ingerință în dreptul la muncă al reclamantei nu este una disproporționată.

În același timp, pretențiile de încasare a salariului, repararea prejudiciului au fost respinse, cât timp nu s-a dovedit că eliberarea din funcție a fost ilegală, inclusiv nu s-a identificat pîrîtul de reclamantă care ar fi responsabil direct pentru faptele comise.

Concluzionînd în baza materialelor cu caracter probatoriu prezentate în cadrul cercetării judecătorești, instanţa notează că dosarul nu conţine vreun element probatoriu susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie la caz.

În conformitate cu dispozițiile art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată inițială și concretizată înaintată de Lișman Tatiana către copîrîții Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Dubăsari, Consiliul raional Dubăsari, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru privind anularea ordinului de concediere,, încasarea plăților salariale, încasarea prejudiciului moral , constatarea discriminării și obligarea ATAS Centru de a propune funcție, corespunzător calificării, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnat/ Arapu-Bușco Alina
Copia justă
Judecător Arapu-Bușco Alina